

6, III Λ[υσίαν δὲ χάριν] παρὰ τοῦ [δήμου ἀπολαμ]-
 βάν[ειν, <εὐ>|εργ[εσίαν] τὴν μεγίστ[ην πεποη[κότα· δέο|μα[ι 220
 οὔ]ν ὑμῶν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἀποψηφίσασθαι Λυσίου,
 μεμνημένους καὶ τ[ο]ύτου κ[αί] τῶν ἄλλων τῶν εἰ[ρ]η-
 μένων. Εἰ δὲ | μ[ή], τίς ἔσται τούτου ἀνθρώπων δυστυ- 225
 χέστερος, εἰ τὰ [μέν] αὐτοὶ βίαι λήψονται, τ[ὰ] δ' ὑμεῖς
 δώσετε, ἢ τίς το[ύ]των εὐδαιμονέστε|[ρο]ς, εἰ μὴ μόνον 230
 περὶ τῶν [τότ]ε πραχθέντων συγ[γνώ]μην αὐτοῖς ἔξετε,
 [ἀλλά] καὶ νυνὶ περὶ ὧν [ἂν εἰ]ς ὑμᾶς εἰσίωσιν ὀ|[σα] ἂν 235
 κελεύωσιν ψηφιεῖσθε (Papyri Oxyrh., XIII, n° 1606).

II. ΥΠΕΡ ΝΙΚΙΟΥ

Κλαίων τὸν ἀμάχητον καὶ ἀναυμάχητον ὄλεθρον. —
 ἰκέται μὲν αὐτοὶ τῶν θεῶν καθίζοντες, προδότας δὲ τῶν
 ὄρκων ὑμᾶς ἀποφαίνοντες. — ἀνακαλοῦντες συγγένειαν,
 εὐμένειαν (Dion. Halic., V, p. 484). Thalheim, n° 71.

III. ΥΠΕΡ ΙΦΙΚΡΑΤΟΥΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ

1

Εἴτα σὺ μὲν ὦν Ἄριστοφῶν οὐκ ἂν προδοίης, ἐγὼ δ' ὦν
 Ἰφικράτης (Arist., *Rhet.*, II, 23, p. 1398). Th., n° 45.

2

Ἡ γὰρ ὁδός μοι τῶν λόγων διὰ μέσων τῶν Χάρητι
 πεπραγμένων ἐστίν (*Id., ib.*, III, 11, p. 1411). Th., n° 46.